

Příběh Sophie Curtil

Sophie Curtil (1949)

Hlavní osobnost Dětského ateliéru v Centre G. Pompidou (1977)

Zakladatelka ateliéru Daniele Giraudy

Studium grafiky na pařížské akademii, stáž na AVU v Praze

1985-1998 – edice L'Art en Jeu, obrazové knížky o umění pro děti, celkem 33 titulů

Knížky navazovaly na animace, v nichž byly podstatou vlastní tvůrčí aktivity účastníků v návaznosti na vystavená díla – i knížka je aktivizující materiál

„Animace ukázaly, že většina publika je výtvarně negramotná, ale zvědavá, přístupná a otevřená.“ (Miloš Cvach, 2019)

Český překlad jedné z cca dvaceti knížek:

Pár hřebíčků a nic víc. Praha: Meandr 2013, 36 s. autorčin básnický text s inspirativními ilustracemi určenými pro tvůrčí asociativní hru

Výstavy (výběr):

1993 – Sophie Curtil: Pastely, Muzeum umění Olomouc

1997 – Sophie Curtil: Pastely Dům umění města Brna

2003 – Sophie Curtil: Continuum, Galerie Ars, Brno

2010 – Sophie Curtil: Velký orel, Velký svět a jiné formáty, Galerie Ars, Brno

Příběh Dětského ateliéru v Centre G. Pompidou (Atelier des enfants)

- cca 1 500m²
- od počátku cca 25 pracovníků (z toho 15 animátoři-výtvarníci)
- v 90. letech ročně cca 25 000 dětí
- zaplacený vstup dítěte opravňuje dospělého k volnému vstupu
- pedagogický kufřík

Principy v počátcích práce Dětského ateliéru (zpracovala Andrea Nečasová, 1993)

- dítě není výtvarník, dítě si hraje
- upřednostňovat prožitek z tvorby před technickou dovedností
- zbavit dítě strachu z „kultu výtvarného díla“

Ateliéry:

- audiovizuální ateliér
- ateliér předmětů denní potřeby
- steliér životního prostředí
- ateliér soudobého výtvarného umění
- hudební ateliér
- výrazové ateliéry

Miloš Cvach

– od počátku spolupráce, animace, tvorba knížek pro děti

Obrovské jádro (Hans Arp), Eiffelova věž (R. Delaunay), dále F. Kupka, A. Calder, M. Duchamp

„Zprostředkování umění musí vést ke stavu, kdy se stává zbytečným.“

„Umění samo je bezcílné, je svědectvím o duchovní realitě své doby a místa, které má současně přesahovat, a tím obohacovat lidskou existenci.“ (rozhovor v Bulletinu Moravské galerie č. 79, 2019)

(„Umění je to, co dělá život zajímavějším než umění.“ R. Filliou)